

ע"פ 15257/12 - שادي מסאโรה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 ממרץ 2017

עפ"ת 15257-12-16 מסאโรה(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט נאוה בכור
שادي מסאโรה (עציר)
המערער

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער, עו"ד עזאם מסאโรה

ב"כ המשיבה, עו"ד מيري ביטון הראל

המערער הובא על ידי שב"ס

פסק דין

.1. בפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה (כב' הש' טל אוסטפלד נאו) מיום 26.10.16, בגיןו לאחר שהורשע המערער בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ולא רישיון וביתוח, הושטו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל בן 12 חודשים והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים מתהע"א 15-06-7557 במצטבר -osa"כ ריצו **20 חודשים מאסר בפועל**, בגיןו מאסר שריצה בעבודות שירות בעת ביצוע העבודות, **מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 24 חודשים** תוך הפעלה במצטבר של פסילה בת 6 חודשים מתהע"א 15-06-7557, ופסילה על תנאי.

.2. על פי עובדות כתוב האישום ביום 29.6.16 נаг המערער ברכב פרטי ברחוב עצין ברעננה, זאת לאחר שנפלס מלנהוג בимв"ש לטעבורה בפתח תקווה ביום 10.5.16 בתהע"א 15-06-7557 לתקופה של 11 חודשים.

בנסיבות אלה, נаг המערער כשהוא לא מושה לנוהga ולא הוציא רישיון נהגה מעולם, וללא ביותו.

.3. מטיעוני המערער עולה כי טעה בימ"ש קמא בכך שלא נתן משקל ראוי לנسبותיו האישיות של

המערער שהינו אדם צער הסובל ממחלת אסתמה מזה שנות רבות ומתקבל תרופות.

טעה ביום"ש קמא בכר שלא שלח את המערער לצורך קבלת תסוקור שירות מבחן טרם מתן גזר הדין.

ביום ביצוע העבירה היה כמעט בן 21. המערער נדון ל- 20 חודשים מאסר, אבל ביום ביצוע העבירה ביצע עבודות שירות שהופסקו, ולא צוין בגזר הדין שששת החודשים שהופסקו לumaruer בעבודות השירות בעת שהיא בכלל.

כך למעשה הושתו על המערער 38 חודשים מאסר- מתוכם 20 חודשים בגין תיק נוכחי, 6 חודשים על הפקעת עבודות השירות ומאסר על תנאי 12 חודשים.

בימ"ש קמא נעתר לביקורת התביעה שהמאסר לא יפחית משנה ועוד 8 חודשים במצבו.

הוגשו תקדים וຄולם נדחו על הסף על ידי ביום"ש קמא.

המערער שיתף פעולה עם השוטרים ולא הייתה עבירה נלוות.

בית משפט עליון קבע כי מאסר ממושך בעבירות תעבורה ניתן כאשר יש מקרים חריגים.

המערער לא פגע או גרם נזק לאף אחד או הציבור, נתפס בחניה ולא על הכביש.

טעה ביום"ש קמא בכר שלא נתן משקל לפסיקה ולתקדים שהוגשה מטעם המערער ולא הקל בעונשו.

בתיק 8829-10-16 - עבר של הנאשם שם מכבד במשור הפלילי והתעבורי וחווית דעת שלילית של הממונה והושת מאסר בן 5 חודשים מאסר בפועל.

בתיק 8914-12-16 - הושתו שישה חודשים מאסר על שלוש עבירות של נהייה בזמן פסילה, במסגרת הסדר טיעון.

בפס"ד 6115-09-14 מ"י נ' דורון שביב- הוארך מאסר של 10 חודשים לאחר קבלת תסוקור.

מתחם הענישה נעה בין מאסר על תנאי עד מאסר של שנה, או שנה וחצי.

בתיק מס' 3296-09-15 - הוארך מאסר על תנאי, פסילה בפועל של 18 חודשים, פסילה על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

בעמ"ת 43151-09-13 - ביום"ש מחוזי ביטל מאסר בפועל והאריך את המאסר על תנאי.

בתיק 1692-07-13 - ביום"ש האריך את המאסר על תנאי.

נגרם למערער נזק בלתי הפיך בכיר שנשלח לתיקות מעוצר ארוכה, מבלתי להתחשב בගלו העציר ונסיבותיו

האישיות.

לאור כל האמור, יש לקבל את הערעור, ולהורות על קיזור תקופת המאסר שהושמה עליו ע"י בימ"ש קמא.

4. מתייעconi המשיבה עולה כיבניגוד לנטען בערעור, לפיו ביהם"ש קמא שלא שלח את המערער למסקירות ולא התחשב בגילו הצעיר - הרי שהמסגרת הטיעונית לעונש טען ב"כ המערער כי אינו מבקש לשלוות אותו למסקירות.

למרות שבעת ביצוע העבירה היה פחות מגיל 21 - הוא היה אסיר, لكن אין חובת מסקירות. המערער ריצה עונש של 7 חודשים מאסר בעבירות פליליות והוא אינו מורשה נהייה כיוון שלא הוציא רישיון נהיגה, ופעם אחר פעם מזולזל בחוק ובבתי המשפט.

בתיק הקודם בעניינו, 14-01-11074, בימ"ש קמא כיבד את הסדר הטיעון וגזר על המערער מאסר מותנה של 6 חודשים בלבד.

משנתפס פעמיים נוספת נהג ללא רישיון - בתיק 15-06-7557 - שוב כיבד בימ"ש קמא את ההסדר באופן שירצה עונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה של 8 חודשים.

חודש וחצי לאחר מכן נתפס כשהוא פסול מלקלב רישיון נהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה. הפעם המדינה עתרה להשיט עונש שלא יפחט מ- 12 חודשים בהתאם לנסיבות.

בימ"ש קמא נימק בפרט תוך ציון פסיקה אודות עניה מחייבת מאוד כאשר מדובר בעברין שמבצע עבירות בתקופה קצרה.

ኖcoh מיקום עונשו של המערער בתחום הענישה, ניכר כי בימ"ש קמא הקל עימו במובן מסוים, ובכל מקרה לא החמיר עמו.

התביעה עתירה להפעלת המעו"ת בנסיבות הענישה, בהתאם לחוקן והלכת בית המשפט העליון שrank בנסיבות מיוחדות יופעל המעו"ת בחופף.

לא דומה אדם שחוור ומבצע עבירות דומות לאדם שמבצע את העבירות בתקופה קצרה וברצף של חודש וחצי מיום גמר הדין. זהו אינו מקרה בו בימ"ש יאריך תנאי או יפעיל מאסרים בחופף.

ראוי שלא היה נכתב ונרשם סעיף 4 בערעור, לפיו כביכול "טעה כב' בית משפט שלא שלח את המערער לקבלת מסקירות...", מכיוון שיש טענת השתק של בא כוחו של המערער שהצהיר כי אינו מבקש מסקירות.

לענין הנסיבות המינוחדות- הרי שאסתמה היא לא נסיבה מיוחדת, וכך גם לא העובה כי המערער עומד להתרס.

אין מקום לקבלת הتسקיר בשלב הערעור, ש愧 אין בו את הכלים לבחון את נסיבות חייו של המערער באופן שונה ממה שהוצע לבית משפט. יתרה מכך, המערער עותר לקיים תקופת המאסר ולא לסוג עונישה אחרת, וכן על הפעם המבוקש לא יויעיל תסקיר, ואין להשჩית זמנו לריק.

مبוקש שלא להתעורר ولو ביום אחד של מאסר, גזר הדין מאוזן וראווי, ואין מקום להקל עליו עם הנאשם.

5. דין ומסקנות

דין הערעור להידחות מכל וכל.

יאמר מיד כי גילו הצער של המערער, לא רק שאינו משמש לו לקולא, אלא מהויה נסיבה מחמירה מאוד בעניינו.

המערער שב וביצע עבירות תעבורת חמורות, תוך פרק זמן קצר, וכל זאת שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד מעל ראשו ולאחר מכן קיבל הזדמנויות חוזרות ונשנות מצד בית המשפט ששב ונתן בו אמון - לו לא היה ראוי.

כן, שב המערער וביצע את העבירות בתיק הנוכחי לאחר שכבר קיבל הזדמנויות בדמות הטלת מאסר מותנה בלבד, או הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם לא היסס לשוב ולהחטו בעיצומו של ריצוי מאסר בדרך של בעבודות שירות(!).

מגילו הרישום התעבורתי בעניינו עולה כי **בשנת 2014** הורשע בנהיגה ללא רישיון (בו הוטל המע"ת), **ביוני 2015** הורשע בנהיגה ללא רישיון (והושתו 6 חודשים בעבודות השירות) ובעניינו - **ביוני 2016** שב וביצע בנהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה.

לא זו בלבד שמדובר במערער שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ועל כן ביצוע העבירה של נהיגה ללא רישיון בעניינו מסוכנת عشرות שנים מdad הנהוג ללא רישיון רק בשל פקיעת תוקפו של הרישיון שעבר בשלב כלשהו מבחי רישיית תאריה, אלא שעת העבירות הנוכחיות ביצע חדשניים בלבד לאחר שניתן גזר דין בתיק הקודם בעניינו.

doma כי התנהלותו המתוארכת של המערער הינה בבחינת "אשוב ואחטא" כמובא במקורותינו-

"**באומר, אָמַר אֲמֹרְאָא אֲשֹׁב, אֲמֹרְאָא אֲשֹׁב, אֵין מִסְפִּיקִין בְּזַד לְעֶשֶׂת תְּשֻׁבָּה**".

(מסכת יoma, פרק ח משנה ט)

לא זו בלבד שקיימות נסיבות מחמירות למכביר בעניינו של המערער, אלא שבשם שלב לא הצבע על נסיבות אישיות שיש בהן כדי להקל בעונשו, ועל כן מוצדק וראוי להפעיל בעניינו את המאסר המותנה בר הפעלה במצטבר.

הטענות שהועלו בערעור לפיהן נפלה שגגה מלפני ביום"ש קמא שעה שנמנע משליחתו של המערער לקבלת תסקير, לא זו בלבד שאין לה מקום נוכח העובדה כי בעת מתן גזר הדין היה המערער אסיר, באופן שאין מקרים חובת תסקיר חרף גילו, אלא שבא כוחו ציין במשפט בשלב הטיעונים לעונש-

"לא ביקשנו תסקיר, כי אין תסקיר חובה. הוא מעל גיל 21. אני לא מבקש לשולח אותו לתסקיר".
(פרוי' עמ' 9 ש' 14)

יש לציין כי בנסיבות אלה, מתחם הענישה שקבע ביום"ש קמא הינו מתחם סביר, מואزن וראוי לעבירות בהן הורשע המערער, וממנו עולה כי ביום"ש קמא השית את עונשו של המערער ברף התחתון של המתחם.

לאור האמור, לא נפל כל פגם בגין דינו של בית משפט קמא -הן בהחלטתו שלא להאריך את התנאי כי אם להשיט מאסר בפועל על המערער והן בהחלטתו להפעיל את המע"ת בעניינו באופן מצטבר.

6. **לאור כל האמור, הריני דוחה את הערעור.**

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ז, 09/03/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת